ហេព្រើរ ជំពូកពីរ ៣

ជំពូកទី ៧ ទី ៨ ទី ៩ ទី ១០ ពីទីនោះមក អូ ខ្ញុំអើយ! ចូរត្រៀម ខ្មៅដៃ និងក្រដាសរបស់អ្នក ហើយគ្រប់យ៉ាងរួចរាល់ ខ្ញុំជឿថាព្រះអម្ចាស់នឹង ប្រទានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យដល់យើង។ ឥឡូវនេះយើង...

218 ប៉ុលកំពុងលើកតម្កើងនិងដាក់នៅ តាមគោលជំហរ គឺព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើងឆ្លងកាត់យប់នេះ ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ... ដែលភាគច្រើននៃការនេះនឹងបញ្ចូលគ្នាជាមួយសារព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យព្រោះវា "ញែកថ្ងៃសប្ប័ទ។" នោះជាសំណួរដ៏អស្ចារ្យមួយក្នុងចំណោមពួកថ្ងៃសប្ប័ទនៅថ្ងៃនេះ។ ហើយខ្ញុំសូមអញ្ជើញអ្នកទាំងអស់គ្នាមកសម្រាប់ព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ។ ដ្បិតវា ត្រឹមត្រូវ ថ្ងៃសៅរ៍ឬថ្ងៃអាទិត្យសម្រាប់ថ្វាយបង្គំ? តើគម្ពីរចែងយ៉ាងណាអំពីវា? ដូច្នេះហើយ ថាតើ...សៀវភៅនេះបំបែកច្បាប់និងព្រះគុណ ហើយវាដាក់ទៅកន្លែងរបស់ខ្លួនវា។ សាសន៍ហេព្រើរត្រូវបានចិញ្ចឹមបីបាច់ឡើងដោយច្បាប់ ហើយប៉ុលកំពុងប្រាប់ពួកគេអំពីអ្វីដែលព្រះគុណប្រកប ជាមួយនឹងច្បាប់។

219 ឥឡូវនេះ សូមមើលថយក្រោយបន្តិច។ យើងនឹងចាប់ផ្តើមឡើងវិញ។

220 និយាយអីញ្ចឹង ខ្ញុំយកវ៉ែនតាសម្រាប់អានមកដែរ។ ប្រហែលជាខ្ញុំអាច... ប្រសិនបើខ្ញុំធ្វើ—កំពប់យប់នេះ ខ្ញុំមានពួកគេ។ អ្នកដឹងថាខ្ញុំ...ខ្ញុំនៅខ្វះពីរឆ្នាំទៀតមានអាយុហាសិបឆ្នាំហើយ ហើយ ខ្ញុំមិនអាចមើលឃើញដូចពីមុនទេ អ្វីនៅជិតខ្ញុំ។ នៅពេលដែលការមើលឃើញរបស់ខ្ញុំ...ខ្ញុំចាប់ផ្តើមកត់សម្គាល់ពាក្យមិនច្បាស់ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងងងឹតភ្នែក។ ខ្ញុំបានទៅប្រឡង។ វេជ្ជបណ្ឌិតបាននិយាយថា "អត់ទេ។ កូនអើយ អ្នកទើបតែឆ្លងផុតអាយុសែសិបឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ។" គាត់បាននិយាយថា ប្រសិនបើខ្ញុំរស់នៅរហូតដល់អាយុគ្រប់គ្រាន់ វាអាចនឹងត្រលប់មកម្តងទៀត ការមើលឃើញនោះនឹងមកម្តងទៀត។ គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះ អ្នកអាចអានព្រះគម្ពីររបស់អ្នកបាន ប្រសិនបើអ្នករុញវាចេញពីអ្នក?"

221 ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ។"

222 បាននិយាយថា "បន្ទាប់ពីមួយរយៈ ដៃរបស់អ្នកនឹងមិនវែងគ្រប់គ្រាន់ទេ។"

223 ហើយដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹមថាឥឡូវនេះនៅក្នុងការសិក្សានេះ ថាខ្ញុំ...ព្រះគម្ពីរខ្ញុំលីនតូចនេះមានបោះពុម្ពទំហំល្អនៅក្នុងវា។ ខ្ញុំអាចអានមើលវាបានយ៉ាងល្អ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងទៅដល់កន្លែងធំ និងជ្រៅ ដែលយើងត្រូវយកគម្ពីរសញ្ញាថ្មី និងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ ហើយបញ្ចូលគ្នា។ ខ្ញុំមានស្កូហ្វៀលតូចមួយ។ ហើយខ្ញុំធ្លាប់ប្រើព្រះគម្ពីរស្កូហ្វៀល ដែលមានសញ្ញាសម្គាល់របស់វា។ ខ្ញុំមិនបានអានកំណត់ត្រាស្កូហ្វៀលទេឥឡូវនេះ ព្រោះខ្ញុំមិនយល់ស្របជាមួយស្កូហ្វៀលលើឯកសារជាច្រើនរបស់គាត់—ទ្រឹស្តីរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តវិធីដែលវាត្រូវបានបង្កើតឡើង ព្រោះវាជា...ខ្ញុំមានវា និងបានអានវាយូរមកហើយ ហើយមានច្រើនណាស់ រហូតដល់ខ្ញុំដឹងពីរបៀបស្វែងរកប្រធានបទរបស់ខ្ញុំ។

224 ហើយទាំងនេះវាថ្មីសម្រាប់ខ្ញុំ ក្នុងការបង្រៀន ហើយខ្ញុំមិនមែនជាគ្រូច្រើនទេ។ ប៉ុន្តែ អ្នកទុកឱ្យខ្ញុំស៊ាំជាមួយវាមួយរយៈសិន យ៉ាងម៉េចក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកពីការពិតតាមដែលខ្ញុំដឹង។

225 ឥឡូវនេះ សៀវភៅនេះគឺប៉ុល អ្នកចាំទេ ថាគាត់គឺជា...តើយើងរកឃើញគាត់ដោយរបៀបណា? គាត់ជាគ្រូដ៏អស្ចារ្យ តាំងពីដំបូង ឬជាអ្នកប្រាជ្ញដ៏អស្ចារ្យ។ ហើយគាត់ត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់។ តើមាននរណាអាចប្រាប់ខ្ញុំបានទេថាតើយើងរកឃើញគ្រូរបស់គាត់ជានរណា? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "កាម៉ាលាល។"—អេដ។] កាម៉ាលាល ជាគ្រូបង្រៀនម្នាក់ក្នុងចំណោមគ្រូដែលគេកត់សម្គាល់នាសម័យនោះ។

226 ហើយបន្ទាប់មកប៉ុល យើងរកឃើញ នៅថ្ងៃមួយ... មុននឹងគេហៅ*ប៉ុល* តើមានអ្នកណាប្រាប់ខ្ញុំបានទេថាគាត់ឈ្មោះអ្វី? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "សុល។"—អេដ។] សុល។ ហើយគាត់ជាអ្នកមានអំណាចដ៏អស្ចារ្យនៅក្រុងយេរូសាឡិម ជាអ្នកកាន់អំណាចខាងសាសនា។ ហើយគាត់ឡើងមកជា—ជាអ្នកកាន់ សាសនាពិតប្រាកដ។ គាត់អាចនិយាយបានបួនឬប្រាំភាសាផ្សេងគ្នា ហើយជាបុរសឆ្លាតណាស់។ មែនហើយ តើការអប់រំនិងភាពឆ្លាតវៃរបស់គាត់បានជួយគាត់ទេ? អត់ទេ។ គាត់បាននិយាយថាគាត់ត្រូវតែបំភ្លេចអ្វីៗទាំងអស់ដែលគាត់បានដឹង ដើម្បីរៀនពីព្រះគ្រីស្ទ។

227 ដូច្នេះ យើងរកឃើញថា វាមិនត្រូវការមនុស្សឆ្លាត ឬអ្នកចេះដឹងនោះទេ។ វាត្រូវការ—មនុស្សដែលសុខចិត្តបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះ ទោះជាយ៉ាងណា

ក៏ដោយ។

228 តើអ្នកដឹងទេថា ដ្វៃម៉ូឌី គឺជា—អ្នកអត់មានការអប់រំទាល់តែសោះ និយាយត្រង់ទៅ សំណេររបស់គាត់អន់ព្រោះខ្ញុំអត់យល់អីទេ។ ពួកគេត្រូវជួសជុលសាររបស់គាត់ គ្រប់ពេលវេលា។ គាត់—គាត់ជាអ្នកនិពន្ធដ៏កំសត់ម្នាក់ គ្មានការអប់រំខ្លាំងណាស់។

229 តើអ្នកដឹងទេថាពេត្រុសនិងយ៉ូហាន ក្នុងព្រះគម្ពីរ មិនបានរៀនរហូតមិនអាចសរសេរឈ្មោះខ្លួនឯងបាន ហើយមិនដឹងថាដាក់អក្សរណានៅខាងមុខគេ? សាវ័កពេត្រុស ដែលមានកូនសោទៅនគរព្រះនោះ មិនដឹងថាឈ្មោះរបស់លោកសរសេរយ៉ាងម៉េចផងនៅចំពោះមុខលោក។ គិតមើលទៅ។ ព្រះគម្ពីរបានចែងថាបែបហ្នឹង "គាត់ល្ងង់និងមិនបានរៀន។" ដូច្នេះ វាផ្តល់ឱកាសឱ្យខ្ញុំ។ អាម៉ែន។ បាទមែនហើយ។ វាបន្តចុះទៅ ដើម្បីដឹងថាព្រះអាចធ្វើដូច្នេះចំពោះបុរសម្នាក់។

230 ឥឡូវនេះ ហើយយើងរកឃើញថា ភ្លាមៗនោះប៉ុលមានបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យ...ខ្ញុំចង់សួរអ្នក។ តើវាជាបទពិសោធន៍ដើម្បីមករកព្រះគ្រីស្ទឬទេ? តើអ្នកទាំងអស់គ្នាមានបទពិសោធន៍ទេ? បាទ មែនហើយ។ បាទ។ វាជាកំណើត។ វាជាបទពិសោធន៍មួយ។ ដូច្នេះហើយ យើងនៅមហាវិទ្យាល័យលូធើរាន មិនយូរប៉ុន្មានទេ...

231 ខ្ញុំមានឯកសិទ្ធិនៅរសៀលនេះ យឺត តម្រូវឱ្យដល់ទីនោះនៅម៉ោងដប់ពីរសម្រាប់អាហារពេលល្ងាចជាមួយ—ជាមួយ ថមហ៊ែ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ដែលធ្លាប់ឮគាត់ ជាអ្នកចម្បាំងអធិដ្ឋាន ដ៏ល្បី របស់អៀរឡង់? ហើយគាត់បាននៅជាមួយបងប្រុសអែ៊ប នៅក្នុងកម្មវិធីរបស់គាត់ ហើយបានបង្ហាញខ្លួននៅទីនេះនៅកន្លែងជាច្រើននៅអាមេរិក។ ហើយថ្ងៃនេះខ្ញុំបានញ៉ាំអាហារពេលល្ងាចជាមួយគាត់។ ហើយពួកយើង...ខ្ញុំបានយឺតប្រហែលបីម៉ោង។ វាគឺប្រហែលបីកន្លះ ខ្វះដប់ប្រាំនាទីដល់ម៉ោង៤បួន នៅពេលដែលយើងញ៉ាំ។ ប៉ុន្តែវាមិនអីទេ។ ហើយយើងកំពុងពិភាក្សាអំពីរឿងទាំងនេះ អំពីរបៀបដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាប្រមុខនៃគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់។

232 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលប៉ុលបានរកឃើញរឿងនេះ គាត់មានបទពិសោធន៍នេះ។ ហើយបន្ទាប់មក មុនពេលគាត់ទទួលយកបទពិសោធន៍នេះ ត្រូវតែត្រលប់ទៅព្រះគម្ពីរវិញ។ ហើយយើងដឹងថាគាត់—គាត់បានចាកចេញទៅស្រុកផ្សេង

ហើយគាត់ស្នាក់នៅទីនោះអស់រយៈពេលបីឆ្នាំ ស្វែងរកបទគម្ពីរ ដើម្បីមើលថាតើបទពិសោធន៍របស់គាត់ត្រឹមត្រូវឬអត់។

233 ឥឡូវនេះ យើងដឹងថាគាត់មានរឿងដ៏ធំដែលត្រូវប្រឈមមុខ។ គាត់ត្រូវត្រឡប់មកវិញហើយប្រាប់ក្រុមជំនុំរបស់គាត់ ដល់មនុស្សទាំងអស់ថារឿងដែលគាត់បានរៀនគឺត្រឹមត្រូវ។

234 តើអ្នកត្រូវធ្វើរឿងបែបនេះទេ? ប្រាកដណាស់ ស្ទើរតែទាំងអស់បានធ្វើហើយ ត្រូវត្រលប់ទៅនិយាយថា "ពួកគេជាមនុស្សដែលយើងហៅថា 'ហូលីរ៉ូឡឺ' មកដើម្បីស្វែងយល់ ពួកគេនិយាយត្រូវ។" ឃើញទេ? នោះហើយជាវា។ យើងគ្រាន់តែត្រូវបង្វិលជុំវិញ។ ហើយអ្វីដែលយើងធ្លាប់ស្អប់ ឥឡូវនេះយើងស្រលាញ់។ វាជាការបំប្លែង ជារឿងចម្លែក ចម្លែកមែន។

235 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានធ្វើសេចក្ដីថ្លែងការណ៍នោះ នៃ "អ្នកសម្ដែងភាពបរិសុទ្ធ។" មិនមានរឿងបែបនេះទេ។ មិនមានរឿងបែបនេះទេ។ ប៉ុន្តែគេហៅមនុស្សនោះថាមនុស្សបរិសុទ្ធ។ ប៉ុន្តែមិនមាន អ្នកសម្ដែងភាពបរិសុទ្ធទេ។ មិនមានរឿងបែបនេះទេ។ គ្មានកំណត់ត្រានៃព្រះវិហារណាមួយដែលបានកត់ត្រាបែបនោះទេ តាមខ្ញុំអាចមើលឃើញ ប្រហែលប្រាំបួនរយហុកសិបជាង និកាយផ្សេងគ្នា។ មិនមាននិកាយដូចជាអ្នកសម្ដែងភាពបរិសុទ្ធទេ។ វាគ្រាន់តែជា—ឈ្មោះដែលអារក្សបានវាយលើក្រុមជំនុំ។

236 ប៉ុន្តែពួកគេហៅពួកគេ នៅថ្ងៃនោះ...តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាគេហៅពួកគេថាម៉េចនៅសម័យប៉ុល? អ្នកខុសឆ្គង។ ដឹងទេថា*អ្នកខុសឆ្គង*មានន័យដូចម្ដេច? "ឆ្កួត។" វាជាមនុស្សឆ្កួត។ អញ្ចឹង ខ្ញុំទើបតែត្រូវបានគេហៅថា "អ្នកសម្ដែងភាពបរិសុទ្ធ" ដូចជា "អ្នកខុសឆ្គង។" មែនអត់? ដូច្នេះប្រសិនបើពួកគេ—ប្រសិនបើគេហៅបែបនោះ ហើយអរសប្បាយ!

ហើយតើព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលឲ្យយើងធ្វើអ្វីអំពីរឿងនេះ? ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរអរសប្បាយចុះ ដ្បិតអ្នករាល់គ្នាបានរង្វាន់ដ៏ធំនៅស្ថានសួគ៌ ដ្បិតពួកគេក៏បានបៀតបៀនពួកហោរាដូច្នេះ។" ពួកគេបានធ្វើវា។

237 បាននិយាយទៅកាន់យើងថា "សូមរីករាយជាខ្លាំង។" អ្វីដែល*លើសពីនេះ*។ "លើកផ្លូវឡើង" រីករាយពិត។ ពួកសិស្ស រកឃើញថាពួកគេសមនឹងទទួលពាក្យ

តិះដៀលនៃព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ ពួកគេបានអរសប្បាយដោយអំណរយ៉ាងខ្លាំងដែលពួកគេអាចទទួលរងការតិះដៀលពីព្រះនាមទ្រង់។

238 ហើយសព្វថ្ងៃនេះ មនុស្សជាច្រើន សព្វថ្ងៃនេះ បើមានគេហៅពួកគេថាពួកសម្ដែងភាពបរិសុទ្ធ ពួកគេនឹងឱនចុះ។ "ខ្ញុំអើយ! ប្រហែលជាខ្ញុំខុស តាំងពីដំបូង។"

ប៉ុន្តែពួកគេសប្បាយចិត្តអំពីវា "ឱ ខ្ញុំអើយ ត្រូវទទួលរងដោយព្រោះព្រះនាម!"

239 ហើយឥឡូវនេះ នៅក្នុងសតវត្សទីពីរ ពួកគេបានហៅពួកគេថា*ពួកលីឈើឆ្កាង*។ នោះជាពេលដែលពួកគ្រីស្ទានបានលីឈើឆ្កាងនៅលើខ្នងរបស់ពួកគេដើម្បីបង្ហាញថាពួកគេត្រូវបានគេឆ្កាងជាមួយនឹងព្រះគ្រីស្ទ។ ពួកគេហៅពួកគេថា*ពួកលីឈើឆ្កាង*។ ឥឡូវនេះខ្ញុំដឹងថាកាតូលិកហៅខ្លួនឯងថាអញ្ចឹង ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាក្រុមជំនុំកាតូលិកទេ។ វាជាក្រុមជំនុំប្រូតេស្តង់មុនពេលវាត្រូវបានគេហៅថាព្រះវិហារប្រូតេស្តង់។ វាមិនតវ៉ាអ្វីក្រៅពីអំពើបាបឡើយ។ មូលហេតុដែលគេហៅថាវិហារប្រូតេស្តង់សព្វថ្ងៃនេះគឺដោយសារវាតវ៉ា—គោលលទ្ធិកាតូលិក។ ប៉ុន្តែវាគឺជា...វា វានៅតែ មិនមែនជានិកាយនៅពេលនោះ នៅពេលដែលគេហៅថា*ពួកលីឈើឆ្កាង*។

240 គ្រាន់តែចូលមើលប្រវត្តិរបស់យ៉ូសែបនិងអ្នកសរសេរផ្សេងទៀត និងហ៊ីសស្លប់ *បាប៊ីឡូនពីរ* ជាដើម ហើយអ្នកនឹងដឹងថាត្រឹមត្រូវហើយ ថាពួកគេមិនមែនជាព្រះវិហារទេ។ ព្រះវិហារដែលបានរៀបចំដំបូងគេ គឺ ព្រះវិហារកាតូលិក។ ប្រហែលបីរយឆ្នាំ នៅជុំវិញនៃ—នៃពួកសាវ័កចុងក្រោយ។ ប្រហែលបីរយឆ្នាំក្រោយមក ព្រះវិហារកាតូលិកត្រូវបានរៀបចំឡើង។ ហើយការបៀតបៀនបានកើតឡើង ហើយបង្ខំប្រជាជនឲ្យចូលក្នុងព្រះវិហារកាតូលិក ហើយពួកគេមានព្រះវិហារ និងរដ្ឋរួបរួម។

241 ក្រោយមកទៀត អ្វីដែលគេហៅថា ការបំប្លែងនៃខនស្ទែនទីន ពីសាសនាដែលមិនជឿទៅជាកាតូលិកនិយម។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើអ្នកណាម្នាក់ធ្លាប់បានអានប្រវត្តិរបស់គាត់ គាត់មិនបានប្រែចិត្តទេ គឺរឿងដែលគាត់បានធ្វើ។ អូ ខ្ញុំអើយ! រឿងតែមួយគត់ដែលគាត់ធ្លាប់ធ្វើបែបសាសនាគឺដាក់ឈើឆ្កាងនៅលើព្រះវិហារសូហ្វៀ។ នោះជារឿងតែមួយគត់ដែលគាត់ធ្លាប់ធ្វើ សូម្បីតែសម្ដែងជាអ្នកសាសនា។ គាត់គឺជា—អ្នកបញ្ឆោតមួយ។ ប៉ុន្តែពួកគេហៅវាថាជា—ការប្រែចិត្តជឿរបស់

គាត់។ គ្រាន់តែការប្រៀបធៀបជាមួយនឹងអ្វីដែលហៅថាអ្នកផ្លាស់ប្រែមួយចំនួននៅថ្ងៃនេះ។

242 ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែ យើងរកឃើញថា នៅពេលដែលប៉ុលបានប្រែចិត្តជឿហើយមានបទពិសោធន៍ពិតប្រាកដនេះ គាត់ពិតជាបានប្រែចេញ។

ហើយ អ្នកដឹងទេ *ការប្រែចិត្តជឿ*មានន័យថា "បានប្រែចេញ។" អ្នកកំពុងទៅតាម*ផ្លូវនេះ* ហើយអ្នកងាកមកវិញតាម*ផ្លូវនេះ*។ បាទ មែនហើយ។ វាជាការប្រែចេញ បង្វិលមុខ។

243 ហើយប៉ុល ភ្លាមៗនៅពេលដែលគាត់បានប្រែចិត្ត មុនពេលគាត់អាចបង្កើតបទពិសោធន៍របស់គាត់...ឥឡូវនេះ គាត់មានបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យមួយ។

ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿថា នៅពេលដែលអ្នកទទួលយកព្រះគ្រីស្ទ ក្នុងនាមជាព្រះអង្គសង្គ្រោះផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក វាគឺជាបទពិសោធន៍មួយ។ ខ្ញុំជឿថា សេចក្តីអំណរនៃការដឹងពីអំពើបាបរបស់អ្នកត្រូវបានលើកលែងទោស គ្រាន់តែធ្វើឱ្យបេះដូងរបស់អ្នករំភើប ឡើងទៅទៀត។

244 ប៉ុន្តែនៅពេលនោះនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងចុះមក នោះគឺជាបទពិសោធន៍មួយ ជាកំណើតថ្មី ដែលអ្នកនឹងមិនអាចបំភ្លេចបានឡើយ។ អ្នកក្លាយជាកូនរបស់ព្រះ។ ហើយនេះគឺជាអ្វីដែលធ្វើវា...

"តើបងដឹងដោយរបៀបណា បងប្រុសប្រាណហាំ?"

245 ឥឡូវនេះ ទាំងនេះគឺជាមេរៀន។ មនុស្សជាច្រើនដែលជាមេតូឌីស្ត ព្យាយាមនិយាយថា "ពួកគេបានស្រែកនៅពេលដែលពួកគេទទួលបានវា។" បាទ វាមិនអីទេ! ប្រសិនបើអ្នកទទួលបានវា ហើយបានស្រែក នោះគឺមិនអីទេ។ ដោយសារតែអ្នកបានស្រែក នោះមិនមែនជាសញ្ញាថាអ្នកមានវាទេ ព្រោះមានអ្នកស្រែកជាច្រើនហើយមិនមានវា។

246 ពួកពេនទីកុស្តបាននិយាយថា "ពួកគេបាននិយាយជាភាសាដទៃ។ ពួកគេបានទទួលវា។" នោះមិនអីទេ។ ប្រសិនបើអ្នកនិយាយភាសាដទៃ ហើយទទួលបានវា នោះមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកអាចនិយាយជាភាសាដទៃហើយនៅតែមិនមានវា។ ដូច្នេះឯង?

247 ដូច្នេះ អ្នកឃើញហើយ វាគឺជាបទពិសោធន៍នៃការឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត ពេលរបស់ចាស់ទាំងអស់ស្លាប់ ហើយរបស់ទាំងអស់ក៏ក្លាយទៅជាថ្មី។ ព្រះគ្រីស្ទក្លាយជាការពិត។ វត្ថុចាស់រលត់ទៅ ឫសចាស់នៃការកើតឡើងវិញ។ តើអ្នកដឹងពីរបៀបដីកឫសចេញទេ? យើងធ្លាប់យកចបដែលកំពុងជីកហើយជីកចុះទៅក្នុងវា រហូតដល់មិនមានស្នាមប្រឡាក់នៅសល់ក្នុងនោះទៀតទេ។ ហើយពួកគេបាននិយាយថា "ប្រសិនបើមានឫសនៃភាពល្វីងជូរចត់ណាមួយផុសឡើងមកលើអ្នក ចូរដកនាងចេញ។" ត្រូវហើយ។ ហើយនោះជាអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធធ្វើ គឺចាក់ឫសចេញទាំងអស់។ ជីកពួកវាចេញ។ បោះវា ដុតពួកវា។ កម្ចាត់ពួកគេ។ អ្នកនឹងទទួលបានផលល្អ បើយើងធ្វើអ៊ីចឹង។

248 ឥឡូវ ប៉ុលបានដឹងថាមានអ្វីមួយកើតឡើង ដូច្នេះគាត់ក៏ត្រឡប់ទៅស្រុកអារ៉ាប់វិញ ហើយនៅទីនោះគាត់បានសិក្សារយៈពេលបីឆ្នាំ អំពីហោរាទាំងអស់ក្នុងគម្ពីរសញ្ញាចាស់ អំពីរបៀបដែលពួកគេទាយ។ ហើយគាត់មកដើម្បីដឹងថាវាគឺជាការពិតឬទេ។

249 ឥឡូវនេះ សូមប្រៀបធៀបវាជាមួយនឹងថ្ងៃនេះ ឃើញទេ បទពិសោធន៍នេះដែលយើងមាននៅទីនេះនៅព្រះវិហារតូចមួយនេះ ៈ នៃផ្កាយព្រឹកលេចឡើងនៅត្រង់នេះ ដែលជាពន្លឺដ៏អស្ចារ្យដែលចុះមក ដែលនឹងប្រាប់ទុកជាមុន និងបង្ហាញពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ អ្នកដឹងទេ នោះពិតជាអស្ចារ្យណាស់។ ប៉ុន្តែបងប្រុសដែលបម្រើព្រះប្រាប់ខ្ញុំថា វាមកពីអារក្ស។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចយល់វាបានទេ។

250 ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំមិនបាននិយាយអ្វីសោះ រហូតដល់យប់មួយមានបទពិសោធន៍មួយបានកើតឡើងនៅ គ្រីនមីល ឥណ្ឌាអាណា នៅពេលដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ដើរឆ្លងកាត់ឥដ្ឋហើយឈរនៅទីនោះ ហើយបញ្ជាក់វាដោយបទគម្ពីរ។ បន្ទាប់មកវាបានឆេះ។ បន្ទាប់មកវាបានចាប់ផ្តើមទៅ។

251 ហើយមិនយូរប៉ុន្មានថ្ងៃអាទិត្យមុននេះ យើងបានឃើញស្លាកស្នាមដែលមិនអាចកាត់បានរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ តើនរណាអាចយកបុរសដែលមិនអាចដើរ ហើយ...គុល្យភាពសរសៃប្រសាទរបស់គាត់បានបាត់ នៅពេលដែលម៉ាយ៉ូសនិងវេជ្ជបណ្ឌិតល្អបំផុតបាននិយាយថា "វាត្រូវបានបញ្ចប់ ជារៀងរហូត។" ហើយធ្វើឱ្យអ្នកពិការភ្នែក ងើបឡើងហើយដើរចេញពីអគារ ដោយរុញកៅអីកង់ចុះ

តាមជណ្ដើរ អាចដើរនិងមើលដូចអ្នកដទៃ។ នោះបង្ហាញថាវាជាអំណាចរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវដែលបានរស់ឡើងវិញ។ នៅទីនោះ។ ទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។

252 ដូច្នេះ តើយើងមិនមែនជាក្រុមរីករាយនៅយប់នេះទេឬ ដែលដឹងថាព្រះបានបង្ហាញពីបទពិសោធន៍ដ៏អស្ចារ្យនេះដែលយើងមាន ប្រៀបធៀបជាមួយព្រះគម្ពីររបស់ទ្រង់និងជាមួយការសន្យា? ដូច្នេះ យើងគួរតែរីករាយជាខ្លាំង។ ហើយយើងដឹងថានៅជំពូកទី ២ យើងរកឃើញថា "យើងមិនគួរអនុញ្ញាតឱ្យរឿងទាំងនេះ...យើងមិនគួរធ្វេសប្រហែសរឿងទាំងនេះទេ។" យើងគួរតែប្រកាន់ខ្ជាប់របស់ទាំងនោះ។

> នោះ*ធ្វើដូចម្ដេចឲ្យយើងរួចបាន* បើយើង*ធ្វេស*នឹងសេចក្ដី*សង្គ្រោះដ៏ធំម្ល៉េះ...*

253 តើយើងនឹងធ្វើអ្វី នៅក្នុងពន្លឺនៃព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ នៅពេលដែលយើងឈរនៅរបារជំនុំជម្រះ? អ្នកមិនអាចនិយាយបានទេថា "ខ្ញុំមិនដែលដឹងថាខុសគ្នានោះទេ។" អូ បាទ អ្នកបានដឹង។ "មែនហើយ ឥឡូវនេះ បងប្រុសប្រាណហាំ យើងប្រហែលជាខុសហើយ។" វាជាការពិត។ ប៉ុន្តែព្រះមិនខុសទេ។ ព្រះបន្ទូលទ្រង់មិនខុសទេ។ ហើយគ្រាន់តែគិតអំពីរឿងដដែលនេះ ព្រះគម្ពីរដែលធ្លាប់រស់នៅក្នុងពួកសាវ័ក កំពុងតែរស់ឡើងវិញ។ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់!

254 នៅពេលដែលខ្ញុំគិតថាខ្ញុំមានអាយុ សែសិបប្រាំបីឆ្នាំ ជិតហាសិប ហើយថ្ងៃវ័យក្មេងរបស់ខ្ញុំបានកន្លងផុតទៅ។ ដឹងថាតាំងពីក្មេងតូចមកថា ខ្ញុំមានការសន្យាដ៏មានពរនេះ ហើយបានប្រកាសវាដល់បងប្អូនប្រុសស្រីរបស់ខ្ញុំ ហើយដើម្បីមើលការពិតរាប់ពាន់នាក់ដែលចេញពីភាពងងឹត ដើម្បីដឹងថាយើងនឹងទៅផ្ទះដ៏អស់កល្បរបស់យើង ទៅកាន់អ្នកដែលមានពរ។ "ហើយប្រសិនបើរោងឧបោសថរបស់ផែនដីនេះត្រូវបានរំលាយ" មុនពេលខ្ញុំឆ្លងកាត់ការផ្សព្វផ្សាយ "មានម្នាក់កំពុងរង់ចាំយើង។" ហាលេលូយ៉ា! ដើម្បីដឹងថាមានមនុស្សរាប់សិបនាក់នៅទីនេះ ថា ប្រសិនបើពួកគេគួរតែចាកចេញពីជីវិតនេះឥឡូវនេះ។ មុនពេលដែលពួកយើងអាចយកសាកសពរបស់ពួកគេទៅកាន់អ្នកកប់ខ្មោច ពួកគេនឹងស្ថិតនៅក្នុងរូបកាយដ៏រុងរឿងនោះនៅទីនោះ អរសប្បាយជាមួយនឹងពួកបរិសុទ្ធនៃព្រះ នៅក្នុង

វត្តមានរបស់ព្រះ រួចហើយ ដើម្បីរស់នៅជារៀងរហូត។ ជាមួយនឹងភាពល្អឥតខ្ចោះ ពិតជាបញ្ជាក់ថាវាដូច្នេះ! អាម៉ែន។

255 អូ វានឹងធ្វើឱ្យ ព្រេសប៊ីធើរានស្រែក! ថ្ងៃអាទិត្យក៏ដូចគ្នា មែនទេ? ប្រជាជនទាំងនោះគឺព្រេសប៊ីធើរាន។ ប្រាកដណាស់ នឹងគិត។ អូ មិនឆ្ងល់ទេថាមនុស្សមានអារម្មណ៍មនោសញ្ចេតនា! ហេតុអ្វី បើអ្នករំជួលចិត្តពីការវាយបាល់ឬបោះបាល់មួយចូលក្នុងកន្ត្រក តើវានឹងធ្វើឱ្យអ្នករំជួលចិត្តប៉ុណ្ណាទៀតដើម្បីដឹងថាអ្នកបានឆ្លងផុតពីសេចក្តីស្លាប់ទៅកាន់ជីវិត ថាអ្នកគឺជាការបង្កើតថ្មីនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ! អ្នកដឹងវាតាមរបៀបដែលវិញ្ញាណរបស់អ្នកនាំអ្នកចេញពីការព្យាបាទ ការភូតភរ និងសេចក្តីខ្នាំងសត្រូវ និងអ្វីៗទាំងអស់ក្នុងលោក។ ហើយបេះដូងរបស់អ្នកផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទ។ នោះជាការជំរុញចិត្តរបស់អ្នក។ នោះជាអ្វីដែលអ្នកគិតក្នុងចិត្តរបស់អ្នកទាំងថ្ងៃទាំងយប់។ ពេលចូលគេងពេលយប់ ហើយដាក់ដៃពីក្រោយ*បែបនេះ* ហើយដេកនៅទីនោះហើយសរសើរតម្កើងទ្រង់រហូតដល់អ្នកចូលគេងលក់។ ក្រោកពីព្រលឹម នៅតែសរសើរទ្រង់។ អាម៉ែន។ អូ ខ្ញុំអើយ!

256 ខ្ញុំបានព្យាយាមសរសើរទ្រង់។ ព្រឹកមួយ ពួកយើងក្រោកពីដំណេកប្រហែលម៉ោងបួន បងប្រុស រ៉ូឌនិងខ្ញុំ ចេញពីព្រលឹមទៅបរបាញ់សត្វកំប្រុក។ ខ្ញុំសរសើរទ្រង់នៅក្រោមដើមឈើទាំងអស់ ខ្ញុំជឿ ថាខ្ញុំបានមក។ ខ្ញុំមិនអាចមើលដើមឈើហើយមិនសរសើរទ្រង់ទេ។ សូមគិត ទ្រង់បានដាំដើមឈើនោះ។ ឃើញសត្វកណ្តុបចាស់តូចមួយហើរឡើង ទ្រង់ស្គាល់សត្វកណ្តុបនោះ។ "អូ" អ្នកនិយាយថា "មិនសមហេតុសមផលទេ បងប្រុស ប៊ីល។" អូ អត់ទេ វាមិនមែនទេ។ ទ្រង់ដឹងពីកន្លែងរបស់កំប្រុកនីមួយៗ។ ទ្រង់ដឹងថាមេអំបៅទាំងអស់នៅឯណា។

257 ហេតុអ្វី មានពេលមួយ ទ្រង់ត្រូវការប្រាក់ខ្លះ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពេត្រុស មានត្រីមួយ នៅមុននេះ លេបកាក់មួយ ល្មមគ្រប់គ្រាន់ តាមដែលយើងត្រូវការ។ ទៅដាក់ទំពក់។ ខ្ញុំនឹងបញ្ជូនវាទៅទីនោះ។ យកកាក់នោះចេញពីមាត់វា ព្រោះវាមិនអាចប្រើវាបានទេ។ ចូរទៅថ្វាយដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់និងស្ងួយសារអាករដល់គាត់។" អាម៉ែន។

258 ហើយប៉ុន្មានសប្តាហ៍មុននេះ ខ្ញុំបានឃើញត្រីតូចមួយក្បាលបានងាប់ ដេកនៅលើទឹក។ អ្នកទាំងអស់គ្នាបានឮរឿងនោះ។ មានបងប្រុសរ៉ូឌ ហើយប្អូនប្រុសរបស់គាត់និងពួកគេនៅទីនេះ ដើម្បីធ្វើជាសាក្សី។ ត្រីតូចនោះងាប់អស់រយៈពេល

កន្លះម៉ោងនៅលើទឹក ដោយមានអន្ទាក់ទាញចេញពីមាត់វា។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យបានយាងចុះមក បន្ទាប់ពីទ្រង់មានបន្ទូល មុនថ្ងៃនោះ "អ្នកនឹងឃើញការរស់ឡើងវិញនៃសត្វតូចមួយ។" ហើយនៅព្រឹកបន្ទាប់ ប្រហែលថ្ងៃលិចបន្តិច យើងឃើញត្រីតូចនោះ មិនយូរ*ប៉ុន្មាន*ទេ។ ពេលដែលព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់យាងចុះមក ហើយមានព្រះបន្ទូលថា "ត្រីតូចអើយ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទធ្វើឱ្យអ្នកជា។" ហើយត្រីដែលងាប់នោះ បានអណ្តែតលើទឹក អស់រយៈពេលកន្លះម៉ោង រស់ឡើងវិញហើយហែលទៅឆ្ងាយតាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់។ តើទ្រង់អស្ចារ្យយ៉ាងណា!

259 គ្មានអ្វីចម្លែកទេ ដែលប៉ុលអាចនិយាយបានថា "គាត់ស្ថិតនៅក្នុងលំដាប់របស់ម៉ិលគីស្សាដែក។" ទ្រង់គឺម៉ិលគីស្សាដែក។ "ម៉ិលគីស្សាដែកមិនមានការចាប់ផ្តើមនៃថ្ងៃទេ។ ទ្រង់គ្មានទីបញ្ចប់នៃឆ្នាំទេ។ ទ្រង់គ្មានការចាប់ផ្តើមនៃជីវិតឬបញ្ចប់ជីវិតនោះទេ។ គាត់មិនមានឪពុកឬម្តាយទេ។" ដូច្នេះ ទ្រង់មិនអាចជាអ្នកផ្សេងបានទេ។ មិនថាទ្រង់ជានរណា ទ្រង់នៅមានជីវិតនៅយប់នេះនៅឡើយ។ ដូច្នេះ គឺជាប្រភេទមួយនៃជីវិតអស់កល្បជានិច្ច ហើយនោះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះ។

260 កាលពីល្ងាចមុន ពេលយើងកំពុងពិភាក្សាគ្នា ប្អូនប្រុសម្នាក់មិនអាចយល់អំពីត្រីឯករបស់ព្រះ និងរបៀបដែលយើងកំពុងនិយាយអំពីវា។ របៀបដែលព្រះយេស៊ូវឈរនៅទីនោះ ជាបុរសម្នាក់ អាយុប្រហែលសាមសិបឆ្នាំ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូល...

ពួកគេថា "ឱ ពួកឰយុកោរបស់យើងបរិភោគនំម៉ាណានៅទីរហោស្ថាន។"

261 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ហើយពួកគេ ម្នាក់ៗ បានស្លាប់។" ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជានំបុ័ងជីវិតដែលមកពីព្រះចេញពីស្ថានសួគ៌ ដែលមនុស្សបរិភោគហើយមិនស្លាប់។"

262 "អូ" ពួកគេថា "ពួកឰយុកោរបស់យើងបានផឹកទឹកពីថ្មនៅទីរហោស្ថាន។"

263 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំគឺជាថ្មនោះ។" បុរសម្នាក់អាយុសាមសិបឆ្នាំ។ បាននិយាយថា "អ័ប្រាហាំរីករាយណាស់ដែលបានឃើញថ្ងៃរបស់ខ្ញុំ។"

264 "ហេតុអ្វី" បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះអ្នកចង់ប្រាប់ខ្ញុំថា អ្នកចាស់ដូចអ័ប្រាហាំ ហើយអ្នកមិនទាន់មានអាយុហាសិបឆ្នាំផង ហើយចង់និយាយថាអ្នក

បានឃើញអ័ប្រាហាំដែលបានស្លាប់ប្រាំបីរយឆ្នាំហើយឬ? យើងដឹងថាអ្នកមានអារក្សឥឡូវនេះ។ អ្នកគឺជាមនុស្សឆ្កួត។" នោះហើយជាអ្វីដែល...នោះហើយជាអ្វីដែល*អារក្ស*មានន័យ "ជាមនុស្សឆ្កួត។" បាននិយាយថា "អ្នកមានអារក្ស ហើយអ្នកឆ្កួតហើយ។"

265 ទ្រង់និយាយថា "មុនពេលមានអ័ប្រាហាំ គឺមានខ្ញុំ។"

266 នោះហើយជាទ្រង់។ ទ្រង់មិនគ្រាន់តែជាមនុស្សម្នាក់ប៉ុណ្ណោះទេ ហើយទ្រង់ក៏មិនមែនជាហោរាដែរ។ ទ្រង់ជាព្រះ ជាព្រះដែលគង់នៅលើផែនដីក្នុងរូបកាយនៃសាច់ឈាមហៅថា "ព្រះយេស៊ូវ" នេះ—ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដែលកើតមក។ នោះគឺពិតជាទ្រង់។

267 ឥឡូវនេះ យើងរកឃើញទ្រង់នៅទីនេះ ដែលនៅក្នុងផ្នែកចុងក្រោយឥឡូវនេះនៃការបិទជំពូកទី២។ ដែលខ្ញុំចង់ទៅដល់ ចាប់ផ្តើមដោយខ១៦ ឬខ១៥។

ហើយឲ្យបានប្រោសដល់ពួកអ្នកនោះ...ដែលជាប់ជាបាវបំរើគ្រប់១ជីវិត ដោយខ្លាចស្លាប់—ឲ្យបានរួចចេញវិញ។

នោះជាអ្វីដែលលោកបានមានប្រសាសន៍ថា ព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ គឺទ្រង់យាងមកដើម្បីរំដោះពួកគេឲ្យរួចពីទាសភាព ដែលខ្លាចស្លាប់គ្រប់អស់មួយជីវិត។

268 ឥឡូវនេះមិនចាំបាច់ខ្លាចស្លាប់ទេ។ ឥឡូវនេះ ជាការពិតណាស់ យើងធ្វើយើង គ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើងចង់បាន អ្វីដែលយើងហៅថា *ស្លាប់* នោះទេ។ ប៉ុន្តែតើអ្នកដឹងទេថាប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់បានកើតម្តងទៀតគាត់មិនអាចស្លាប់បានទេ? តើគាត់អាចមានជីវិតអស់កល្បហើយស្លាប់ដោយរបៀបណា? គាត់មិនអាចធ្វើបានទេ។ អ្វីដែលមានសេចក្តីស្លាប់ ពាក្យថា*សេចក្តីស្លាប់*មានន័យថា "ការបែកចេញ។" ឥឡូវនេះ គាត់នឹងឃ្លាតចេញពីភ្នែកយើង។ ប៉ុន្តែគាត់តែងតែនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ ហើយនឹងនៅជានិច្ច។ ដូច្នេះ ការស្លាប់មិនមែនជារឿងពិបាកនោះទេ។ ការស្លាប់គឺជារឿងដ៏រុងរឿង។ សេចក្តីស្លាប់គឺជាអ្វីដែលនាំយើងនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។

269 ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ពិតណាស់ យើងជាមនុស្ស ដើរនៅក្នុងធាតុងងឹតទាំងនេះនៅទីនេះ យើង—យើងមិនយល់ពីវាដូចដែលយើងគួរ។ ហើយ ជាការពិតណាស់ នៅពេលដែលការថប់ដង្ហើមនៃសេចក្តីស្លាប់មកដល់ វាធ្វើឱ្យពួកបរិសុទ្ធនៃយើង

ភ័យខ្លាចហើយទាញត្រឡប់មកវិញ។ វាធ្វើឱ្យព្រះរាជបុត្រានៃព្រះមានបន្ទូលថា "តើពែងនេះអាចរំលងបានទេ?" វាជារឿងដ៏អាក្រក់មួយ។ កុំយល់ខុស។ ដោយសារតែយើង...វាជាទោសនៃអំពើបាប ការស្លាប់គឺ វាត្រូវតែអាក្រក់។

ប៉ុន្តែប្រសិនបើយើងអាចក្រទេឡកមើលហួសពីវាំងនន នោះគឺ នៅកន្លែងនោះ។ សូមប្រទានពរព្រះជាម្ចាស់! ហួសពីវាំងនន នោះហើយជាកន្លែងដែលមនុស្សចង់មើលយប់នេះ។ ក្មេងតូច អាណា មែ ស្មៀលីងហើយពួកគេធ្លាប់ច្រៀងចម្រៀងនៅទីនេះ "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ សូមអោយខ្ញុំមើលឃើញរំលងវាំងនននៃពេលវេលា។" មនុស្សគ្រប់គ្នាចង់ឃើញវា។

270 ឥឡូវនេះ ឥឡូវនេះយើងនៅទីនេះ នៅក្នុងខទី១៦។ "ពិតប្រាកដណាស់ទ្រង់បានយក..."

ដ្បិតច្បាស់ជាទ្រង់មិនបានយកពួកទេវតាទេ គឺបានយកពូជលោកអ័ប្រាហាំវិញ។

271 អូ យើងចង់រក្សាវាម្តងទៀតឥឡូវនេះ។ ឥឡូវនេះយើងកំពុងចុះមកភ្លាមៗដើម្បីទទួល...ដោយហេតុថា ផ្នែកទីមួយនៃជំពូកទី៣ នេះជាផ្នែកចុងក្រោយរបស់វាបញ្ចូលគ្នានៅលើ "ថ្ងៃនោះសម្រាប់ថ្ងៃសប្ប័ទ" សម្រាប់ថ្ងៃអាទិត្យខាងមុខនេះ។

272 ឥឡូវសូមមើល។

...ច្បាស់ជា...ទ្រង់មិនបានយកពួកទេវតាទេ...

ឥឡូវនេះ តើនរណាជា "ទ្រង់" ទ្រង់នោះគឺកំពុងនិយាយអំពី? ព្រះគ្រីស្ទ។ តើព្រះគ្រីស្ទជានរណា? ជាព្រះជាម្ចាស់ ជាតំណាងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

273 ឥឡូវនេះខ្ញុំសូមពន្យល់ម្តងទៀត ដូច្នេះអ្នកអាចប្រាកដ។ ព្រះមិនមែនជាព្រះបីទេ។ ព្រះត្រីឯកនៃព្រះគឺតែមួយ។ ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មិនមែនមានន័យថា មានព្រះបីផ្សេងគ្នាទេ។ បើមែន យើងនឹងក្លាយជាសាសន៍ដទៃ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលជនជាតិយូដាមិនអាចយល់បាន។ មិនដែលត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងព្រះគម្ពីរឡើយ។ ឥឡូវនេះ វាត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងព្រះវិហារកាតូលិក ពិតប្រាកដណាស់ នោះហើយជាកន្លែងដែលពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកទាំងបីបានមក។

274 ទ្វីបអាហ្វ្រិកពួកគេធ្វើពិធីជ្រមុជទឹកឱ្យអ្នកបីដងទល់មុខៈ ម្ដងសម្រាប់ព្រះជាព្រះវរបិតា ម្ដងសម្រាប់ព្រះជាព្រះរាជបុត្រា ម្ដងសម្រាប់ព្រះជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឥឡូវនេះ នោះជាកំហុសមួយ។ មិនមានការបង្រៀនបែបនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ។ ឃើញទេ?

275 ហើយឥឡូវនេះ នោះហើយជា—នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេបានបង្រៀន។ វាចុះមកតាមរយៈលូធើ ចេញពីលូធើទៅវេសលី នៅលើចុះក្រោមទៅតាមសម័យកាលដូចដែលវារមៀលនៅលើ។ ប៉ុន្តែ វាមិនដែលជាការបង្រៀនក្នុងព្រះគម្ពីរទេ។ វាតែងតែមានកំហុស ចាប់តាំងពីវាត្រូវបានចាប់ផ្ដើម។

276 ឥឡូវនេះ ដូច្នេះ ព្រះទ្រង់គង់នៅដើមដំបូង។ មុនពេលមានពន្លឺ មុនមានអាតូម មុនពេលមានផ្កាយមួយ មុនពេលមានវត្ថុណាមួយដែលអាចមើលឃើញ ព្រះបានបំពេញគ្រប់លំហ។ ហើយនៅក្នុងនោះគ្មានអ្វីក្រៅពីភាពបរិសុទ្ធនោះទេៈ សេចក្ដីស្រឡាញ់ដ៏បរិសុទ្ធ ភាពបរិសុទ្ធដ៏បរិសុទ្ធ សេចក្ដីសុចរិតដ៏បរិសុទ្ធ។ វាគឺជាព្រះវិញ្ញាណ។ ទ្រង់បានគ្របដណ្ដប់លំហទាំងមូលពីភាពអស់កល្បជានិច្ច ជាកន្លែងដែលយើងមិនអាចយល់បាន។ វាលើសពីអ្វីដែលយើងអាចស្រមៃបាន។

277 ដូចជាតាមរយៈកញ្ចក់នោះ យើងអាចមើលឃើញ—មួយរយលានឆ្នាំនៃលំហពន្លឺ។ គិតពីវា។ មួយរយលានឆ្នាំនៃពន្លឺ។ និងពន្លឺ—ពន្លឺធ្វើដំណើរប្រហែលប្រាំបីពាន់ម៉ាយក្នុងមួយវិនាទី។ និងមួយរយលានឆ្នាំនៃពន្លឺ...គិតថាតើមានប៉ុន្មានលានម៉ាយទៅហ្នឹង។ អ្នកក៏មិនអាចរាប់វាបានដែរ។ អ្នកគ្រាន់តែអាចយកជួរទីប្រាំបួនហើយរត់វានៅជុំវិញជេហ្វីសុនវីល ហើយនៅតែអ្នកនឹងមិនឱ្យវាខូចជាម៉ាយល៍។ គិតទៅ។ ហើយលើសពីនោះនៅតែជាផ្កាយនិងភពនានា។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ពីមុនមានមួយក្នុងចំណោមពួកគេ គឺមានទ្រង់។ ឃើញទេ?

278 ហើយឥឡូវនេះ ឡូហ្គោស ដែលបានចេញពីព្រះ ដែលជា—ឡូហ្គោសទាំងអស់នេះចាប់ផ្ដើមបង្កើតជា—រូបរាងរាងកាយ។ ហើយរូបរាងកាយនេះត្រូវបានគេហៅថា នៅក្នុងការបង្រៀនរបស់អ្នកប្រាជ្ញថា ឡូហ្គោស ឡូហ្គោសដែលចេញពីព្រះ។ ម្យ៉ាងទៀត—ពាក្យដែលល្អជាងសម្រាប់វា គឺជាអ្វីដែលយើងហៅថាតេអូផានី។ (តេអូផានីគឺជារូបកាយរបស់មនុស្សដែលត្រូវបានលើកតម្កើង។) មិនមែនសាច់ឈាមដូចវានឹងស្ថិតក្នុងដំណាក់កាលលើកតម្កើងទេ ប៉ុន្តែវាជាទម្រង់នៃរាងកាយមនុស្សដែលមិនស៊ីអាហារ មិនផឹកទឹកទេ ប៉ុន្តែវាជារាងកាយ—វាគឺជា

រាងកាយ រាងកាយដែលរង់ចាំយើងភ្លាមៗនៅពេលដែលយើងចាកចេញពីមួយនេះ។ ឥឡូវនេះ នៅទីនោះ យើងចូលទៅក្នុងរូបកាយនោះ។ ហើយនោះជាប្រភេទរូបកាយដែលព្រះជាម្ចាស់ ត្បិតទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរយើងបង្កើតមនុស្សតាមរូបរបស់យើង និងក្នុងភាពដូចគ្នារបស់យើង។"

279 ពេលមនុស្សចូលទៅក្នុងរូបកាយនោះ គាត់បានគ្រប់គ្រងត្រីទាំងអស់ និងសត្វស្លាប និង—និងសត្វព្រៃ។ "រួចហើយក៏គ្មានមនុស្សទៅភ្ជួរដីដែរ" លោកុប្បត្តិ ២។ ទ្រង់បង្កើតបានមនុស្សប្រុសស្រី ប៉ុន្តែគ្មានអ្នកណាទៅភ្ជួរដីទេ។

បន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតមនុស្សចេញពីធូលីដី។ ទ្រង់ឲ្យដៃដូចជា—ដូចជាសត្វស្វា។ ទ្រង់អោយជើងគាត់ដូចខ្លាឃ្មុំ។ ទ្រង់ផ្តល់ឱ្យគាត់ ទ្រង់បានបង្កើតគាត់ នៅលើរូបភាព។ ហើយរូបកាយនៅលើផែនដីនេះ គឺនៅក្នុងរូបភាពនៃជីវិតសត្វ ហើយវាត្រូវបានបង្កើតឡើងពីប្រភេទសម្ភារៈដូចគ្នា។ រាងកាយរបស់អ្នកត្រូវបានផលិតឡើងដូចគ្នាទៅនឹងសម្ភារៈដូចជាសេះ ឆ្កែ ឬអ្វីៗដូចនោះ។ វាត្រូវបានផលិតចេញពីកាល់ស្យូម ប៉ូតាស្យូម ប្រេង ពន្លឺលោហធាតុ។ អ្នកគ្រាន់តែអត់ទេ...សាច់ឈាមទាំងអស់មិនដូចគ្នាទេ វាជាសាច់ខុសគ្នា ប៉ុន្តែវាបានបង្កើតចេញពីធូលីដីដែលវាចេញមក។

ប៉ុន្តែភាពខុសគ្នារវាងសត្វនិងមនុស្ស ព្រះបានដាក់ព្រលឹងនៅក្នុងមនុស្ស ហើយទ្រង់មិនបានដាក់វានៅក្នុងសត្វនោះទេ។ ដោយសារតែព្រលឹងដែលនៅក្នុងមនុស្សនោះគឺជាតេអូផានី។

អូ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងមិនដែលទៅដល់...មេរៀននេះ ប៉ុន្តែខ្ញុំត្រូវតែមាន។

280 មើល។ តើអ្នកមិនចាំទេថាពេលពេត្រុសនៅក្នុងគុក ហើយទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានមកបើកទ្វារឬទេ?

281 យើងកំពុងដើរកាត់ផ្សារទំនើបនៅទីនេះ នៅថ្ងៃមួយ ហើយទ្វារបានបើកនៅពីមុខយើង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ ព្រះគម្ពីរមានវាដំបូងគេ។" ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ ទ្វារយោល គឺបើក ដោយខ្លួនវាផ្ទាល់។

282 ពេលពេត្រុសចេញមក ដោយដើរតាមអ្នកយាមទាំងនេះ ពួកគេងងិតភ្នែកនៅចំពោះលោក។ គាត់បានឆ្លងកាត់អ្នកយាមខាងក្នុង និងឆ្មាំខាងក្រៅ ចូលទៅក្នុងតុលាការ កាត់តាមជញ្ជាំង ចេញទៅតាមផ្លូវ។ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់ក្នុងចំ

នោមពួកគេដឹងថាគាត់ជានរណាទេ។ ហើយមិនបានបង់អ្វីទាំងអស់...ពួកគេបាន គិតថាគាត់ជាអ្នកយាមម្នាក់ទៀតឬជាអ្វីមួយ។ ពួកគេ...គាត់ទើបដើរកាត់នោះ ហើយទ្វារក៏បើកដោយខ្លួនឯង ពេលគាត់ចេញទៅ ហើយបិទពីក្រោយ។ ហើយ ពេលគាត់ចេញពីទីនោះ គាត់គិតថាគាត់មានសុបិន។ ហើយគាត់បានចុះទៅផ្ទះ របស់យ៉ូហាន ម៉ាកុស ជាកន្លែងដែលពួកគេមានការប្រជុំអធិស្ឋាន។ ហើយគាត់ បានគោះ...[បងប្រុសប្រាណហាំគោះនៅលើវេទិកា។ កន្លែងទទេនៅលើកាសែត —អេដ។]...នៅក្នុងចំណោមអ្នក។

283 អូ ទ្រង់រុងរឿង។ ទ្រង់អស្ចារ្យណាស់។

ឥឡូវនេះ អូ *គាត់*មិនត្រូវបានបង្កើតឡើង*ក្នុង*ទម្រង់*ជា*ទេវតាទេ *ប៉ុន្តែ គឺបានយក...ពូជលោកអ័ប្រាហាំវិញ។* ព្រះបានក្លាយជា*ពូជរបស់អ័ប្រា ហាំ។*

284 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើងមានពេល សូមត្រឡប់ទៅក្រោយវិញហើយបង្ហាញ ពីរបៀបដែលទ្រង់បានធ្វើនៅក្នុងសេចក្ដីសញ្ញា! អ្នកធ្លាប់ឮខ្ញុំអធិប្បាយ ច្រើនដង ហើយ ពីរបៀបដែលគាត់យកសត្វទាំងនោះមកកាត់ជាដាច់ពីគ្នា ហើយបានបោះ អណ្ដើកចេញហើយព្រាបចូលមក។ បន្ទាប់មកគាត់បានក្រឡេកមើលទៅ ហើយ គាត់បានកត់សម្គាល់ឃើញផ្សែងតូចមួយ ភាពភ័យរន្ធត់ពណ៌ខ្មៅ និងការស្លាប់។ បន្ទាប់មក គឺចង្ក្រានផ្សែង នរក។ ប៉ុន្តែ លើសពីនេះទៅទៀត មានពន្លឺពណ៌ស បន្តិច។ ហើយពណ៌សតូចនោះបានដើរនៅចន្លោះបំណែកនីមួយៗនៃដង្វាយនោះ ដោយបង្ហាញថាអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ហើយទ្រង់បានស្បថ នៅពេលដែលទ្រង់ បានធ្វើការនោះ ហើយទ្រង់បានសរសេរសេចក្ដីសញ្ញា ដោយបង្ហាញពីអ្វីដែលទ្រង់ នឹងធ្វើ។

285 ហើយទ្រង់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យាងមកផែនដី។ *ព្រះអេម៉ាញូអែល* "ព្រះនៅក្នុង សាច់ឈាម។" ហើយនៅកាល់វ៉ារី ទ្រង់ត្រូវបានបំបែកចេញ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណ ទ្រង់យាងមកលើក្រុមជំនុំវិញ ។ ហើយព្រះសពទ្រង់ត្រូវបានលើកឡើងទៅលើ បល្ល័ង្កនៃព្រះ។

បល្ល័ង្ករបស់ព្រះជាម្ចាស់! អ្នកដែលនៅលើបល្ល័ង្កគឺជាចៅក្រម។ យើងដឹងរឿង នោះ។ អញ្ចឹង តើសាលក្រមនៅឯណា? ព្រះបិតាបានប្រទាន...ទ្រង់មិនជំនុំជំរះ មនុស្សណាទាំងអស់។ ប៉ុន្តែ ព្រះបិតាបានប្រទានការកាត់ទោសទាំងអស់ដល់

ព្រះបុត្រា។ ដូច្នេះគឺទ្រង់។ ហើយជីវិតរបស់ទ្រង់គឺជាសម្ដេចសង្ឃ ដោយតាំងនៅទីនោះជាមួយនឹងរូបកាយរបស់ទ្រង់ ជាយញ្ញបូជា ដើម្បីអង្វរការសារភាពរបស់យើង។ អាម៉ែន។ បងប្រុស ដែលដាក់អ្វីមួយនៅក្នុងអ្នក។

286 សូមកត់សម្គាល់ "ទ្រង់បានយកពូជរបស់អ័ប្រាហាំ។" ទ្រង់ក្លាយជាមនុស្ស។ ព្រះ បានកើតក្នុងសាច់ឈាមក្នុងចំណោមពួកយើង ដើម្បីលោះយើង។ ពាក្យម្យ៉ាងទៀត ព្រះបានក្លាយទៅជាអំពើបាប ដើម្បីឲ្យយើងជាមនុស្សមានបាបក្លាយជាអ្នករួមចំណែកជាមួយទ្រង់។ ហើយពេលយើងក្លាយជាផ្នែកនៃទ្រង់ យើងក៏ជារបស់ទ្រង់...យើងជាមនុស្សចន្លោះម៉ោង ហុកសិប។ ហើយព្រះជាម្ចាស់បានយាងចុះមក ហើយក្លាយជាម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកយើង ហុកសិប សម្រាប់ពេលវេលាដែលទ្រង់បានចាប់ឆ្នោត ដើម្បីឲ្យយើងបានក្លាយជាផ្នែកនៃជីវិតអស់កល្បរបស់ទ្រង់។ ហើយនៅពេលយើងកើតម្ដងទៀត យើងជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ ហើយមានជីវិតដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ច ហើយមិនត្រូវវិនាសឡើយ។

អូ! ជា—ជាអ្វី—ដែលព្រះអង្គសង្គ្រោះដ៏មានព្រះពរ! អូ គ្មានវិធីសរសេរវាទេ។ គ្មានវិធីដើម្បីពន្យល់វាទេ។ វាហួសពីការពន្យល់។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចពន្យល់បានថាវាអស្ចារ្យប៉ុណ្ណានោះទេ។ "ទ្រង់ធំប៉ុណ្ណា! ទ្រង់ធំអស្ចារ្យ" គឺត្រូវហើយ។

> *ហេតុនោះបានជាគួរឲ្យទ្រង់ បានដូចបងប្អូន*...(សូមគិតពីរឿងនេះ) ...*ដើម្បីឲ្យបានធ្វើជាសំដេចសង្ឃ ដែលមានព្រះទ័យមេត្តាករុណា ហើយក៏ស្មោះត្រង់ក្នុងការទាំងប៉ុន្មានខាងឯព្រះ*...(សូមស្ដាប់ការនេះ) ...*ប្រយោជន៍នឹងថ្វាយដង្វាយ*...*ឲ្យធួននឹងបាបរបស់ប្រជាជនទាំងឡាយ។*

ដើម្បីផ្សះផ្សា ពេលនេះ ព្រះទ្រង់ ជ្រាបនូវក្ដីយុត្តិធម៌ ត្រូវតែក្លាយជាអយុត្តិធម៌មានអារម្មណ៍ថា ខ្លួនជាមនុស្សមានបាប ដើម្បីត្រលប់ទៅផ្សះផ្សា តាមរយៈ "ការផ្សះផ្សា" ហើយអាណិតប្រជាជន។

287 ឧបន្ទាប់ សូមស្ដាប់វានៅទីនេះ។

> *ដ្បិតដែលទ្រង់បានរងទុក្ខលំបាក*...

288 ព្រះមិនអាចរងទុក្ខដោយអង្គជាវិញ្ញាណទេ។ ទ្រង់ត្រូវក្លាយជាសាច់ឈាមទទួលរងទុក្ខនៃជំងឺរោគ ទទួលនូវសេចក្ដីល្បួងនៃក្ដីប៉ងប្រាថ្នា ទទួលនូវសេចក្ដី

ល្បួងនៃអ្វីដែលចង់បាន មានអារម្មណ៍ថាមានការល្បួងនៃភាពអត់ឃ្លាន មានអារម្មណ៍ថាមានអំណាចនៃសេចក្ដីស្លាប់។ ដើម្បីឱ្យទ្រង់អាចយកវាមកដាក់លើអង្គទ្រង់ ដើម្បីឈរនៅក្នុងវត្តមាននៃព្រះវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យជាព្រះយេហូវ៉ា ជាព្រះវិញ្ញាណ មិនមែនមនុស្សទេ ព្រះវិញ្ញាណ សុំអង្វរដល់ជីវិតនេះ។ ហើយព្រះយេស៊ូវបានយកវាដើម្បីធ្វើការអង្វរជំនួសយើង ត្បិតទ្រង់ជ្រាបពីអារម្មណ៍របស់វា។ ពេលអ្នកឈឺ ទ្រង់ជ្រាបពីអារម្មណ៍របស់អ្នក ។ ពេលអ្នកត្រូវបានល្បួង ទ្រង់ដឹងពីអារម្មណ៍របស់អ្នក។

289 ឥឡូវនេះ តើអ្នកធ្លាប់កត់សម្គាល់ទេពេលយើងបោះឆ្នោតជ្រើសរើសប្រធានាធិបតី កសិករគ្រប់រូបនឹងបោះឆ្នោតជ្រើសរើសប្រធានដែលជាកសិករ ព្រោះគាត់ដឹងពីផ្នែកលំបាកនៃជីវិតកសិករ។ ឃើញទេ? គាត់ចង់បានបុរសម្នាក់ដែលយល់។

290 ហើយមុនពេលដែលព្រះជាម្ចាស់អាចយល់បាន (ទ្រង់គឺជាភាពបរិសុទ្ធដ៏អស្ចារ្យ របៀបដែលទ្រង់អាចយល់បានបន្ទាប់ពីទ្រង់បានថ្កោលទោសមនុស្ស? ដោយភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានថ្កោលទោសមនុស្ស។) ហើយវិធីតែមួយគត់ដែលទ្រង់នឹងដឹងពីរបៀបដើម្បីរាប់ជាសុចរិតគឺដើម្បីក្លាយជាមនុស្ស។

291 ហើយព្រះបានគ្របបាំងស្ត្រីព្រហ្មចារីហើយនាងបានបង្កើតរូបកាយមួយ មិនមែនជាឈាមរបស់សាសន៍យូដា មិនមែនជាឈាមសាសន៍ដទៃឡើយ ប៉ុន្តែព្រះលោហិតរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះបានបង្កើត គ្មានការរួមភេទទាល់តែសោះ គ្មានចំណង់ផ្លូវភេទឡើយ។ ហើយកោសិកាឈាមនេះ ដែលបានបង្កើតក្នុងផ្ទៃរបស់ស្ត្រីនេះ បានប្រសូតមកនូវព្រះរាជបុត្រា។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយយ៉ូហានបាទីស្ទ យ៉ូហានបាននិយាយថា "ខ្ញុំសូមថ្លែងជាសាក្សី ដោយឃើញព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះ (ដូចសត្វព្រាប) យាងចុះមកសណ្ឋិតលើទ្រង់។"

292 គ្មានអ្វីចម្លែកទេដែលព្រះយេស៊ូវអាចនិយាយបានថា "អំណាចទាំងអស់នៅស្ថានសួគ៌និងផែនដីត្រូវបានប្រគល់មកក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ។" ព្រះនិងមនុស្សបានក្លាយជាតែមួយ។ ស្ថានសួគ៌និងផែនដីបានឱបគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយទ្រង់គឺជាអ្នកដែលអាចផ្សះផ្សាសម្រាប់អំពើបាបរបស់យើង។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលនៅក្នុងព្រះនាមទ្រង់ ការព្យាបាលកើតឡើង។ ទ្រង់ដឹងពីការឈឺចាប់របស់អ្នក។

293 ធ្លាប់ស្តាប់បទចាស់ ខ្លីនេះទេ?

> ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបពីអារម្មណ៍ឈឺចាប់ដែលអ្នកមាន ទ្រង់
> អាចសង្គ្រោះ ហើយទ្រង់អាចប្រោសឱ្យជា
> ចូរយកបន្ទុករបស់អ្នកទៅថ្វាយព្រះអម្ចាស់ហើយទុកវានៅ
> ទីនោះ។

ត្រូវហើយ។ ទ្រង់ជ្រាប។

> ពេលដែលរាងកាយយើងឈឺចាប់ ហើយសុខភាពយើងមិន
> អាចប្រសើរឡើងវិញបាន
> គ្រាន់តែចាំថាព្រះនៅស្ថានសួគ៌ឆ្លើយតបការអធិស្ឋាន
> ព្រះយេស៊ូវទ្រង់ជ្រាបពីអារម្មណ៍ឈឺចាប់ដែលអ្នកមាន ទ្រង់
> អាចសង្គ្រោះហើយទ្រង់អាចប្រោសឱ្យជា។
> គ្រាន់តែយកបន្ទុករបស់អ្នកទៅថ្វាយព្រះអម្ចាស់ហើយទុក
> វានៅទីនោះ។

294 នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់សួរ "គ្រាន់តែទុកវានៅទីនោះ។" ហេតុអ្វី? ទ្រង់ជាសម្តេចសង្ឃរបស់យើងដែលកំពុងឈរនៅទីនេះ ដែលដឹងថាអ្នកមានអារម្មណ៍យ៉ាងណា។ ហើយទ្រង់ដឹងពីរបៀបដើម្បីផ្សះផ្សាអ្នកឱ្យត្រឡប់ទៅរកព្រះគុណ និងរបៀបនាំអ្នកឱ្យមានសុខភាពល្អឡើងវិញ។ ទ្រង់ជ្រាបទាំងអស់អំពីវា ទ្រង់បានរងទុក្ខ។ ពេលអ្នកមិនមានកន្លែងកើយក្បាល ទ្រង់ក៏ដូចគ្នា។ ពេលអ្នកមានសម្លៀកបំពាក់តែមួយសម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរ ទ្រង់ក៏ដូចគ្នា។ នៅពេលដែលអ្នកត្រូវបានគេសើចចំអក បៀតបៀន ទ្រង់ក៏មានដូចគ្នាដែរ។

295 សូមស្តាប់នៅខចុងក្រោយឥឡូវនេះ។ ត្រូវហើយ។

> *...នោះទ្រង់ក៏អាចនឹងជួយដល់អស់អ្នកដែលត្រូវសេចក្តីល្បួងបានដែរ។*

ឬ ពាក្យម្យ៉ាងទៀត ទ្រង់អាច*ធានា*អ្នកទាំងនោះ គឺ*ជួយ*អ្នកទាំងនោះ ធ្វើការទាំងនោះ...*អាណិតអាសូរ*ពួកគេ។ ដោយសារតែ ព្រះអង្គទ្រង់ផ្ទាល់បានក្លាយជាមនុស្សដើម្បីទទួលអារម្មណ៍ពីវា។

296 តើអ្នកចាំទេថាកាលពីយប់មុន យើងមិនបានបង្រៀនពីវាទេ? របៀបដែលព្រះត្រូវមាន...សេចក្តីស្លាប់មានទ្រនិចនៅក្នុងវា ភាពភ័យខ្លាចនៅក្នុងនោះ។ "ពេញមួយជីវិតរបស់ពួកគេគឺស្ថិតក្នុងទាសភាពអំពី*ការស្លាប់នេះ*។" ហើយបន្ទាប់មកព្រះយេស៊ូវបានយាងមក ដើម្បីទ្រង់អាចយកទ្រនិចនោះចេញពីសេចក្តីស្លាប់។

ហើយពេលទ្រង់យាងឡើងលើភ្នំ ចូរចាំពីរបៀបដែលយើងបង្ហាញវា? ពួកគេមានចំណុចក្រហមតូចៗនៅលើអាវធំរបស់ទ្រង់ បន្ទាប់មកពួកគេទាំងអស់គ្នាក្លាយជាចំណុចធំមួយ ហើយប្រោះព្រះលោហិតជុំវិញទ្រង់។ រាងកាយ ដ៏ទន់ខ្សោយរបស់ទ្រង់ ទ្រង់មិនអាចទៅបានទៀតទេ ហើយទ្រង់ក៏ដួល។ ស៊ីម៉ូន ស៊ីរ៉ែន ជាបុរសស្បែកខ្មៅ បានជួយទ្រង់ឱ្យលីឈើឆ្កាងនៅលើភ្នំ។

ពេលគេយកដែកគោលដាក់លើឈើឆ្កាង ហើយទ្រង់ស្រែករកទឹក។ បុរសណាម្នាក់ដែលហូរឈាមច្រើនគឺត្រូវការទឹក។

297 ចងចាំពេលដែលខ្ញុំអធិប្បាយនៅយប់ផ្សេងទៀត "សត្វក្តាន់ ស្រែកទឹកទន្លេព្រលឹងខ្ញុំស្រេកឃ្លានតាមព្រះអង្គ ឱព្រះជាម្ចាស់"? បើសត្វក្តាន់រងរបួសហើយរស់គឺបាត់បង់ឈាម វាត្រូវតែចុះទឹក មិនដូច្នោះនឹងងាប់។

298 ខ្ញុំត្រូវបានគេបាញ់ ទម្លាក់នៅវាលស្រែ កាលខ្ញុំមានអាយុដប់បួនឆ្នាំ។ ហើយខ្ញុំកំពុងដេកនៅទីនោះ។ ជើងរបស់ខ្ញុំបានបក់មកលើខ្ញុំ ដូចជាហាំប៊ឺហ្គឺ ពីកាំភ្លើងបាញ់១២រង្វាស់។ ហើយខ្ញុំស្រែករកទឹក "អូ ឱ្យខ្ញុំផឹកផង!" ខ្ញុំស្ពឹក បបូរមាត់របស់ខ្ញុំស្ពឹក។

299 សម្លាញ់ខ្ញុំរត់ទៅអាងទឹកចាស់ មានសត្វតូចៗគ្រប់ប្រភេទ នៅវាលភក់។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវាជាអ្វីទេ។ ហើយគាត់វាសវាពេញទឹក ហើយខ្ញុំបើកមាត់ ហើយគាត់ច្របាច់មួកចេញ*បែបហ្នឹង* នៅក្នុងមាត់របស់ខ្ញុំ។ បាទ ខ្ញុំត្រូវតែមានទឹក។

300 ទ្រង់កំពុងហូរឈាម។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឱ្យខ្ញុំផឹកទឹកបន្តិច។" គេយកទឹកខ្មេះមកដាក់លើអេប៉ុង ព្រះអង្គបដិសេធ ហើយបដិសេធវា។ ទ្រង់គឺជាកូនចៀមរបស់ព្រះ ដែលបានស្លាប់ជំនួសយើង ដើម្បីនាំមកនូវការផ្សះផ្សាដល់មនុស្ស។ តើវាជាអ្វី? ព្រះនៃស្ថានសួគ៌។

301 ប៊ីលីសាន់ដេធ្លាប់និយាយថា "គុម្ពោតនីមួយៗមានទេវតាអង្គុយនៅក្នុងនោះ និយាយថា 'គ្រាន់តែលាតដៃរបស់អ្នកឡើង ហើយចង្អុលម្រាមដៃរបស់អ្នក យើងនឹងផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាព។'"

302 ក្រុមអ្នកនិយមសាសនាស៊ប់នោះ ហៅថា អ្នកប្រាជ្ញធំៗមួយចំនួននៃ ឌីឌី។ ភីអេចឌី។ ដើរតាមទ្រង់ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះ បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ អ្នកបានសង្គ្រោះអ្នកដទៃ ម៉េចមិនអាចសង្គ្រោះខ្លួនឯងបាន ចុះពីឈើឆ្កាង យើងនឹងជឿអ្នក។"

303 ពួកគេមិនបានដឹងថាពួកគេកំពុងថ្វាយការសរសើរដល់ទ្រង់ទេ។ ទ្រង់អាចសង្គ្រោះអង្គទ្រង់បាន។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើទ្រង់បានសង្គ្រោះអង្គទ្រង់វិញ អ្នកដទៃទ្រង់មិនអាចសង្គ្រោះបានឡើយ។ ដូច្នេះ ទ្រង់បានប្រទានអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ សូមសរសើរតំកើងព្រះនាមទ្រង់។ ទ្រង់បានប្រទានអង្គទ្រង់ផ្ទាល់ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំអាចត្រូវបានសង្គ្រោះ ហើយអ្នកអាចត្រូវបានសង្គ្រោះ។ អូ ជាក្តីស្រលាញ់គ្មានគូប្រៀប!

304 ទ្រង់មិនចាំបាច់ឈឺទេ។ រាងកាយដែលកើតពីព្រហ្មចារីដ៏មានតម្លៃនោះ មិនត្រូវឈឺទេ។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់បានឈឺ ដើម្បីឲ្យទ្រង់អាចដឹងពីវិធីអង្វរសម្រាប់ខ្ញុំពេលខ្ញុំឈឺ។

305 ទ្រង់មិនត្រូវនឿយហត់ឡើយ ប៉ុន្តែទ្រង់បាននឿយហត់។ ខ្ញុំបានអានប្រវត្តិខ្លះនៅពេលមួយ ខ្ញុំមិនដឹងថាពិតឬអត់។ "ពេលទ្រង់ប្រោសក្មេងប្រុសនោះពីណាអ៊ីនឲ្យរស់ឡើងវិញ ទ្រង់បានអង្គុយនៅលើថ្ម ហើយថ្ងូរដោយឈឺក្បាល" ព្រោះទ្រង់ត្រូវទ្រាំនឹងជំងឺរបស់យើង។

306 ទ្រង់ត្រូវទទួលអំពើបាបរបស់យើង ហើយទ្រង់បានសុគតនៅទីនោះ ហើយនៅលើភ្នំកាល់វ៉ារី នៅពេលដែលសត្វឃ្មុំចំណាស់ និងសេចក្តីស្លាប់នោះបានបោះយុថ្កានូវភាពច្របូកច្របល់របស់វា។ អ្នកណាដឹងទេថា នៅពេលសត្វឃ្មុំបោះទ្រនិចខ្លួន វាមិនអាចទិចបានទៀតទេ។ នៅពេលដែលសត្វឃ្មុំហើរទៅឆ្ងាយឬសត្វល្អិតណាដែលទិច នៅពេលដែលវាបោះទ្រនិចវា នឹងទាញទ្រនិចចេញមកក្រៅ។ គាត់នៅតែជាសត្វឃ្មុំប៉ុន្តែគាត់មិនមានទ្រនិចទេ។ រឿងតែមួយគត់ដែលគាត់អាចធ្វើបានគឺទំនិងធ្វើឱ្យមានសំលេងរំខានជាច្រើន។

307 នោះជារឿងតែមួយគត់ដែលសេចក្តីស្លាប់អាចធ្វើចំពោះអ្នកជឿ គឺធ្វើឲ្យមានសំឡេងច្រើន។ ប៉ុន្តែ ហាលេលូយ៉ា សូមថ្វាយព្រះពរដល់ព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់

ទ្រង់បានបោះយុថ្កានៃការស្លាប់នៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។ អេម៉ាញូអែលបានធ្វើវា។ រស់ឡើងវិញ នៅថ្ងៃទីបី អង្រួនទ្រនិចចេញពីទីនោះ ហើយយប់នេះជាអមតៈ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណទ្រង់គង់នៅក្នុងអគារនេះ ហើយទ្រង់បញ្ជាក់ថាទ្រង់មានព្រះជន្មរស់នៅក្នុងចំណោមយើងរាល់គ្នា។ នោះជាព្រះមេស្ស៊ីរបស់យើង។ នោះជាព្រះអង្គសង្គ្រោះដ៏មានពររបស់យើង។

ហេព្រើរ ជំពូកពីរ ៣ KHM57-0828

(Hebrews, Chapter Two ³)

ផ្នែកសៀវភៅហេព្រើរ

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាច ថ្ងៃពុធថ្ងៃទី 28 សីហា 1957 នៅរោងឧបោសថប្រាណហាំ នៅ ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា U.S.A។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនិក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG